

Βιβλιοπαρουσίαση: «0 ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση 2015-2019: Η Αριστερά;»

Ένα πολύ χρήσιμο πολιτικό εργαλείο, για τη συζήτηση του απολογισμού αλλά και για την κριτική στον ΣΥΡΙΖΑ:

Από την Τρίτη 2 Ιουνίου κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις Τόπος ο συλλογικός τόμος με τίτλο «0 ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση 2015-2019: Η Αριστερά;», που επιμελήθηκαν ο Χρήστος Λάσκος και ο Δημοσθένης Παπαδάτος-Αναγνωστόπουλος.

Το βιβλίο επιχειρεί μια συγκεκριμένη αποτίμηση ανά πεδίο πολιτικής, αντί μιας γενικόλογης διαπίστωσης των ορίων που (όντως) έθεταν οι μνημονιακές δεσμεύσεις των κυβερνήσεων ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Οι 35 συγγραφείς των κεφαλαίων συνθέτουν ένα ισορροπημένο μίγμα ειδικών επιστημονικών προδιαγραφών, από τη μια, και πολιτικής-κινηματικής παρουσίας, από την άλλη. Στο σύνολό τους, όσες και όσοι συνέβαλαν είχαν προσωπική συμμετοχή στα τεκταινόμενα της περιόδου 2015-2019, πράγμα που συνιστά ισχυρό γνωστικό πλεονέκτημα. Οι αποτιμήσεις συνδυάζουν, έτσι, γνώση τού κάθε πεδίου, διανοητική εντιμότητα και πολιτική νηφαλιότητα, χωρίς να προσποιούνται «αξιολογική ουδετερότητα».

Σύμφωνα με τους επιμελητές, η έκδοση συνιστά μια επίκαιρη απόπειρα ερμηνείας της συνεχιζόμενης καθήλωσης του ΣΥΡΙΖΑ, όχι μόνο στις δημοσκοπήσεις, αλλά και σε ό,τι αφορά την αδυναμία του να αντιπολιτευτεί την κυβερνώσα συντηρητική παράταξη, παρά τα πλείστα όσα δείγματα αυταρχικού νεοφιλελευθερισμού έχει δώσει η τελευταία, πριν και μετά τις εκλογές του 2019. Αν σήμερα η διαχείριση της πανδημίας αποκαλύπτει ένα επικίνδυνο κενό αριστερής αντιπολίτευσης μεγάλης εμβέλειας, η πραγματικότητα αυτή συνδέεται αναπόφευκτα με την περίοδο 2015-2019 – με όσα έκανε και δεν έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ στην υγεία, την οικονομία, την εκπαίδευση, την εργασία, την κοινωνική

πολιτική, τις διεθνείς σχέσεις, το προσφυγικό, το περιβάλλον. Η αποτίμηση, λοιπόν, των τεσσεράμισι χρόνων δεν αφορά πρωτίστως στο παρελθόν. Καθώς οι διαβεβαιώσεις του 2018 για την υπέρβαση της κρίσης και την προστασία των εργαζομένων αποδεικνύονται σήμερα αβάσιμες, ο δρόμος του «μικρότερου κακού» που διανύθηκε δείχνει από πού ήρθαμε και, κυρίως, πού (δεν) πρέπει να ξαναπάμε: τι επιτεύχθηκε

και τι παραχωρήθηκε – αν βοήθησε ή αν έβλαψε η συγκεκριμένη «εμπειρία διακυβέρνησης» το ελληνικό και το διεθνές κίνημα.

Στο βιβλίο γράφουν οι: Λουκία Αργυριάδου, Γιώργος Βελεγράκης, Σίσσυ Βωβού, Γιάννος Γιαννόπουλος, Νίκος Γιαννόπουλος, Ηρώ Διώτη, Θόδωρος Ζδούκος, Ηλίας Ιωακείμογλου, Λευτέρης Καρχιμάκης, Τόνια Κατερίνη, Απόστολος Καψάλης, Γιάννης Κιμπουρόπουλος, Κυριακή Κλοκίτη, Γιάννης Κουζής, Βαγγέλης Κουμαριανός, Νίκος Κουραχάνης, Χαράλαμπος Κουρουνδής, Πάνος Κοσμάς, Χρήστος Λάσκος, Γιάννης Μαυρής, Αλέξης Μπένος, Νάγια Νικολάου, Αντώνης Νταβανέλος, Ντίνος Παντελίδης, Δημοσθένης Παπαδάτος-Αναγνωστόπουλος, Βασίλης Παπαστεργίου, Εύη Πάτκου, Δώρα Σταθοπούλου, Πέτρος Σταύρου, Παναγιώτης Σωτήρης, Σταύρος Τομπάζος, Θόδωρος Φέστας, Αποστόλης Φωτιάδης, Γιώργος Χαρίσης, Δημήτρης Χριστόπουλος

Σχεδιασμός εξωφύλλου: Μένιος Εξίογλου